

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Martiniano & Zosimo. 347.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

uiam & socordiam inflectere, cum contra magna cum animi contentione stare debeas, ac Dei misericordiam & facilitatem supplicibus verbis implorare. At non me hoc facere finit Deus in Dauide loquens, ac se eum, ut peccantem, arguturum minitans, qui cum adulteris portionem suam ponit. Ac proinde, si falsas blanditias, & af-fentationes amas, eos perfer, qui te in fraudem inducunt, ac circumscribunt. Si autem te ad Deum abiturum esse expectas, consiliis meis obtempera, gulaque rabiem extingue, voluptatum igniculos consopiens: quarum immodicus vsus homines ad futuras flammam transmittit.

Celfo. 346.

Quemadmodum lana, ad excipiendam purpuræ tincturam, ob vestimenti excellentiam rigidè admodum prius astringuntur: Eodem modo ille ingenti animi magnitudine præditus Paulus, à Iudaica vacordia præcisus, triduana cæcitate prius astrictus est, ut qui Dei purpura effectus sit, omnèsque homines, ut idem fiant, cohortetur.

Martiniano & Zosimo. 347.

Si nec diuinam disciplinam, quæ monedi vestri causa existit, perferentis, nec ea, quæ vobis in memoriam redigimus ad meliorem mentem induendam accipitis, charybdis quædam estis, inferno ac perditioni similis, omnia ea, quæ porriguntur, in exitium torquens. Cuius Christus omnium Dominus os obstruet, ut diuina præcepta serueris, atque aliquando tandem palinodiam canatis.

Silvano. 348.

Hoc Iudæi quoque olim fecerant, in sacrificiis liberaliter se gerentes, atque interrim Legis Magistros & conditores lapidibus obruentes, quod vos item illorum exemplo fecistis, dum donariis quidem ac votiuus muneribus diuinum templum

καὶ τὸν θεὸν περὶ ἐλέους καὶ οὐκ ἐπιβου-
λήσεως. ἀλλ' ὅσα ἐγὼ μὲ ὁ ἐν Δα-
βείδ λαλήσας θεός, τὸν πθόντα μετὰ
μοιχῶν τὴν μερίδα ἐλέγχω ὡς ἀ-
μαρτόντα ἐπαγλήλαμνος. εἰ τοίνυν
τὰς ψευδῆς κολακείας ἀγαπᾷς, ἀέ-
χε τῆς ἀπατόντων σε. εἰ δὲ πρὸς
θεὸν ἀπελθεῖν πρὸς δοκᾷς, ἐμοὶ πεί-
θηται παρανομοῦντί σοι, καὶ σβέσον τὴν
ραβδίμαργον λύπην, μαρμαίρον τῆς ἡ-
δονῶν τὰς ἐκκαύσεως, ὡν αἱ ἑσθλο-
λαὶ πρὸς τὰς ἐκείθεν ὀδραπέμπυ-
σι φλόγας.

Κέλσῳ. τμγ.

Ὡς πρὸ τὰ ἔρια πρὸς ὀδραδόχην
βαφῆς ἀλουργῶν, αὐτηρῶς μάλᾳ πρὸς
εὐφροσύνην πλὴν τῆς ἐσθμῆτος π-
μιότιτα. ἔτιος ὁ μεγαλόφρων Παῦ-
λος τῆς Ἰουδαϊκῆς ἀποκριθεὶς ἀλο-
γίας, τριήμερῶν πρὸς εὐφροσύνην, πρῶ-
τον ἀλουργῆς θεῶν καὶ γενόμενος, καὶ
πάντας ἀνθρώπους γενέσθαι πρὸς εὐ-
πόμενος.

Μαρτινιανῶ καὶ Ζωσίμῳ. τμζ.

Εἰ μήτε τῆς θείας παιδείας εἰς νε-
φθήσιν ὑμῶν γνωρίως ἀσθάνεσθε,
μήτε τὰς ἡμετέρας ὑπομνήσεως εἰς
μετάγνωσιν δεχέσθε, χάρυβδῆς τις
ἐστὶ, ἧδὴ καὶ ἀπολεία ἐοικῆσα, πάντα
τὰ διδόμενα, εἰς ἀφανισμόν καταπί-
νουσα, ἧς ὁ πάντων δυνάστης Χριστὸς
ἐμφερέξει τὸ σῶμα, ἵνα φυλάξητε τὰς
θείας ἐντολάς, καὶ κἂν ὀφείποτε παλι-
νοδοῦν αἴσητε.

Σιλβανῶ. τμη.

Τῶν καὶ Ἰουδαῖοι πάλας πέπονηκει-
σαι περὶ θυσίας, διαψιλῶς ἀβλαβέμε-
νοι, καὶ τὸς τῆς νόμου διδασκάλους καὶ
ποιητὰς καὶ λαλοῦντας, ὅσων καὶ ὑμεῖς
ἐκείνους ἐηλοῦντες πεπεραχέτε, ἀνα-
θήμασι μὲν κοσμοῦντες τὸν θεῖον νεῶν,
τὸν